

Załącznik nr 1

do uchwały nr 67/2019

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **historia sztuki**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Gdański**

Data przeprowadzenia wizytacji: **30.11-1.12.2022**

Warszawa, 2022

Spis treści

---

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	5
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	9
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	13
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	24
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	26
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	28
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	31
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	33
Załączniki:	36
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	36

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Piotr Juszkiewicz, ekspert PKA
2. prof. dr hab. Anna Kutaj-Markowska, ekspert PKA
3. Maciej Mazurek, ekspert PKA z grona pracodawców
4. Weronika Koperska, ekspert PKA z grona studentów
5. Grzegorz Kołodziej, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena programowa na kierunku historia sztuki prowadzonym na Uniwersytecie Gdańskim (dalej również: UG) odbyła się z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej (dalej również: PKA) w ramach harmonogramu prac określonego przez Komisję na rok akademicki 2022/2023. Zgodnie z postanowieniami uchwały nr 845/2022 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 września 2022 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej w roku akademickim 2016/2017, wizytacja przeprowadzona została przez zespół oceniający w formie zdalnej, bez obecności członków zespołu oceniającego w Uczelni. Bieżąca ocena stanowi czwartą ocenę tego kierunku studiów. Poprzednia ocena została przeprowadzona

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą zdalnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny oraz jego aktualizacją przedłożonymi przez Uczelnię. Natomiast raport zespołu oceniającego został opracowany na podstawie hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy prac egzaminacyjnych/etapowych oraz losowo wybranych prac dyplomowych wraz z ich recenzjami, a także spotkań zdalnych przeprowadzonych z Władzami Uczelni, pracownikami, w tym nauczycielami akademickimi, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz studentami ocenianego kierunku.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o sztuce	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych / liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	160 godzin / 5 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	---	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	119	11
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1920	990
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	175 ECTS	175 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	102 ECTS	109 ECTS
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	54 ECTS	50 ECTS

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	

Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o sztuce	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych / liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	1 miesiąc / 160 godzin / 5 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	---	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	119	---
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	890	---
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	115 ECTS	---
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	45 ECTS	---
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	62 ECTS	---

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ¹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

W dokumentach opisujących misję i strategię Uniwersytetu na lata 2020-2025 położono nacisk na realizację kształcenia na tej uczelni na najwyższym poziomie, zgodnie ze światowymi trendami, na prowadzenie działalności naukowej o najwyższej jakości, opartej o nowe prądy i osiągnięcia nauki. Podkreślono też troskę o wysoki poziom kwalifikacji dzięki wykorzystaniu w dydaktyce aktualnych metod przekazywania i oceny stanu wiedzy absolwentów oraz ich staranne przygotowanie do kariery zawodowej. W dokumentach programowych mowa jest także o wadze badań, których tematyka związana jest z Morzem Bałtyckim, ponieważ jednym z priorytetów strategii uczelni jest zacieśnianie współpracy w ramach konsorcjum Europejskiego Uniwersytetu Nadmorskiego (The European University of the Seas – SEA-EU).

Koncepcja i cele kształcenia, realizowanego na kierunku, zakładają zapewnienie wykształcenia ogólnego historyka sztuki, związanego ze znajomością historyczno-artystycznej problematyki wszystkich ważnych epok sztuki europejskiej, znajomością warsztatu badawczego historyka sztuki, a także orientacją w zakresie teoretycznej myśli o sztuce i współczesnej metodologii dyscypliny. Specyfika koncepcji kształcenia, realizowanego na kierunku, powiązana jest z przekazywaniem wyników naukowej eksploracji kulturowej przestrzeni Gdańska i Pomorza, od średniowiecza do czasów współczesnych. Koncepcja i cele kształcenia uwzględniają potrzebę kształcenia specjalistów w zakresie historii sztuki jako części nauk o sztuce, przygotowanych do pracy naukowej, dydaktycznej oraz do działania w placówkach muzealnych, kulturalnych i agendach służb konserwatorskich. Przyjęte na kierunku cele kształcenia uwzględniają przekazywanie studentom, w ramach przeznaczonych do tego zajęć, praktycznej wiedzy i doświadczenia posiadanego przez pracowników Instytutu Historii Sztuki z zakresu działania instytucji muzealnych i wystawienniczych (niektórzy pracownicy naukowo-dydaktyczni IHS UG są także pracownikami instytucji muzealnych bądź instytucji ochrony zabytków).

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku historia sztuki, prowadzonym na Uniwersytecie Gdańskim, są zatem zgodne zarówno z misją, jak i głównymi celami strategicznymi uczelni.

Koncepcja kształcenia na kierunku mieści się w ramach nauk o sztuce, którym przyporządkowana jest historia sztuki. Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny nauk o sztuce jest właściwe, co potwierdza program studiów, zakres i charakter zdobywanej przez studentów wiedzy, umiejętności oraz kompetencji. Koncepcja i cele kształcenia na kierunku są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień technologii informacyjnej, rynku dzieł sztuki, muzealnictwa i zarządzania muzeami, organizacji nowoczesnych wystaw oraz ochrony zabytków. Zarówno koncepcja, jak cele kształcenia zostały określone we współpracy z przedstawicielami pracodawców, wchodzących w skład rady programowej kierunku, oraz z przedstawicielami studentów.

Efekty uczenia dla studiów pierwszego i drugiego stopnia określono zgodnie z wymaganiami Polskiej Ramy Kwalifikacji odpowiednio dla poziomów 6 i 7. Efekty uczenia się, określone dla studiów pierwszego i drugiego stopnia, obejmują pełen zakres efektów, umożliwiających uzyskanie przez absolwentów wiedzy, kwalifikacji i umiejętności odpowiednich dla absolwentów studiów humanistycznych o profilu ogólnoakademickim.

Na obu poziomach studiów uwzględniono osiągnięcie efektów związanych z nabywaniem wiedzy na temat dzieł sztuki polskiej i powszechnej, miejsca historii sztuki wśród innych nauk humanistycznych, a także wykorzystywanych w dyscyplinie metod badawczych i elementów warsztatu badawczego. Uwzględniono także osiągnięcie efektów związanych z ekonomicznymi, prawnymi i marketingowymi okolicznościami funkcjonowania dzieł sztuki oraz z zagadnieniem zakresu i sposobów ochrony zabytków. W odniesieniu do kształtowania umiejętności w sposób szczególny położono nacisk na kształtowanie szeroko rozumianego warsztatu badawczego historyka sztuki, a w zakresie kompetencji społecznych zaakcentowano krytyczne podejście do aktualnego stanu wiedzy, gotowość do podejmowania inicjatyw z zakresu ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego regionu. Efekty uczenia są zróżnicowane pod względem stopnia zaawansowania wiedzy i umiejętności oraz kompetencji społecznych odpowiednio do poziomu studiów. Są także zróżnicowane pod względem zakresu ze względu na obecność w programie studiów drugiego stopnia przedmiotów

bardziej zaawansowanych pod względem teoretycznym, jak metodologia historii sztuki, teoretyczne aspekty kultury wizualnej i estetyka.

Przyporządkowanie efektów uczenia się konkretnym zajęciom jest prawidłowe, poza przypisaniem zajęciom z języka obcego efektu KW_01, który oznacza nabycie przez studenta uporządkowanej wiedzy o specyfice przedmiotowej, terminologii, teorii i metodologii nauk o sztuce, co wykracza poza zakres kursu języka obcego. **Rekomenduje się** korektę tego efektu uczenia się w zakresie wiedzy.

Efekty uczenia się, sformułowane dla studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku historia sztuki, są specyficzne dla tego obszaru nauk o sztuce, zgodne z aktualnym stanem wiedzy z zakresu historii sztuki i dla niej specyficzne, zarówno ze względu na charakter przedmiotu historii sztuki, jak i zaakcentowania w koncepcji kształcenia i programie studiów problematyki regionalnej (sztuka Gdańska i Pomorza od średniowiecza do nowoczesności).

W efektach uczenia się, przypisanych do studiów pierwszego i drugiego stopnia, uwzględniono efekty odnoszące się do znajomości języka obcego na poziomach (odpowiednio) B2 i B2+.

Dla każdego przedmiotu zdefiniowano efekty szczegółowe, które adekwatnie powiązane zostały z efektami kierunkowymi. Efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia i zostały sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie spójnego systemu ich weryfikacji.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie historia sztuki, do której kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną, do której jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na kierunku historia sztuki są spójne z efektami uczenia się. Zostały sformułowane w zgodzie z aktualnym stanem wiedzy w poszczególnych epokowych obszarach historii sztuki, a także w obszarze teorii sztuki i metodologii dyscypliny. Spójność istnieje także pomiędzy treściami programowymi a badaniami naukowymi pracowników, szczególnie wyrażenie widoczne w przypadku przedmiotów dotyczących sztuki Gdańska i Pomorza, co w sposób specyficzny charakteryzuje program studiów realizowany na kierunku. Związek ten jest także widoczny w przypadku pozostałych treści programowych, które łącznie mają charakter kompleksowy i obejmują pełną wiedzę artystyczno-historyczną z zakresu dziejów sztuki powszechnej i polskiej - od starożytności do epoki nowoczesnej, teoretyczny aspekt refleksji na sztuką oraz zespół treści odnoszących się do praktycznych aspektów dyscypliny związanych z rynkiem sztuki, a także muzealnictwem i ochroną zabytków, jak również powiązanych z regułami i specyfiką warsztatu badawczego historyka sztuki. Ta kompleksowość pozwala uzyskać wszystkie efekty uczenia się przypisane do kierunku zarówno w zakresie wiedzy, jak umiejętności i kompetencji społecznych.

Jednakże nie wszystkie karty poszczególnych przedmiotów do wyboru, tj. fakultetów i wykładów monograficznych, których paleta zmienia się co pewien czas, są łatwo dostępne dla studentów. **Rekomenduje się** przegląd, doprecyzowanie i usystematyzowanie treści kart przedmiotów w odniesieniu do zajęć fakultatywnych w taki sposób, by studenci znali konkretne treści programowe, związane z danymi zajęciami fakultatywnymi, jeszcze przed ich rozpoczęciem, co ułatwi im zasadny wybór zajęć z listy przedmiotów fakultatywnych.

Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć są poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć, zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. Liczba punktów ECTS, uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, jest zgodna z wymaganiami.

Jednak należy zauważyć, że zbyt nisko w porównaniu z wykładem monograficznym zostało wypunktowane seminarium poboczne na II stopniu studiów. Wykład monograficzny wyceniono na tyle samo punktów, co seminarium, które przy tej samej liczbie godzin wymaga jednak znacznie większego nakładu pracy własnej studenta. **Rekomenduje się** korektę liczby punktów ECTS w tym zakresie, jak również ponowną analizę i korektę liczby punktów ECTS w odniesieniu do zajęć na studiach niestacjonarnych I stopnia – w przypadku studiów niestacjonarnych liczba tzw. godzin kontaktowych jest mniejsza niż na studiach stacjonarnych, co powinno znaleźć odbicie w liczbie punktów ECTS, przypisanych tym zajęciom.

Sekwencja zajęć na I i II stopniu studiów jest właściwa i zapewnia osiągnięcie efektów uczenia się, określonych dla obu poziomów studiów. Na I stopniu studenci zapoznają się z właściwą terminologią oraz metodami opisu, inwentaryzacji i analizy dzieła sztuki, z dziejami sztuki powszechnej i polskiej w ujęciu chronologicznym, ikonografii i ikonologii (rozpoznawanie typów ikonograficznych, zarówno w sztuce sakralnej, jak i świeckiej, co jest bardzo dobrym ujęciem tego problemu), naukami pomocniczymi historii, rynkiem dzieł sztuki. Na II stopniu wprowadzono w szerokim zakresie zajęcia o charakterze teoretycznym (*dzieje myśli o sztuce, teoretyczne aspekty współczesnej kultury wizualnej, metodologii historii sztuki*) - zajęcia te stanowią gruntowną podstawę teoretyczną. Ważne są również zajęcia z *warsztatu badawczego historii sztuki*, szczególnie istotne pod względem udziału na II stopniu studentów, którzy nie posiadają licencjatu z historii sztuki.

Dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć, realizowanych w poszczególnych formach, zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się - na I stopniu wykłady stanowią 34 % zajęć, na II stopniu – 48 % zajęć; na I stopniu 44% zajęć ma charakter ćwiczeń, na II stopniu – konwersatoria i ćwiczenia audytoryjne wynoszą 32 % zajęć.

Na kierunku spełniony został także wymóg 30% udziału w ogólnej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów przedmiotów do wyboru. Jednakże w praktyce na pierwszym stopniu studiów niestacjonarnych studentom oferuje się jedynie jeden fakultet i jeden wykład monograficzny na każdym roku studiów, co zmniejsza ich możliwość elastycznego kształtowania programu studiów i obniża wymagany procent punktów ECTS związanych z przedmiotami do wyboru. W związku z tym **rekomenduje się** korektę programu na studiach niestacjonarnych i poszerzenie spectrum przedmiotów do wyboru, a przez to urealnienie wymogu wyboru zajęć.

W planie studiów na obu stopniach dominują zajęcia związane z prowadzoną przez pracowników instytutu działalnością naukową, znacznie przekraczając wymagane 50%. W planie obecne są także zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie języka obcego w wymiarze 120 godzin na I stopniu i 60 godzin na II stopniu, dodatkowo zajęcia z języka niemieckiego w wymiarze 120 godzin na I stopniu, języka łacińskiego na stopniu I w wymiarze 60 godzin, i ponadto 30-godzinne konwersatorium w języku obcym (niemieckim) na obu stopniach.

Plan studiów na kierunku historia sztuki, dyscypliny zaliczonej do nauk o sztuce, przynależnych do nauk humanistycznych, nie obejmuje jednak zajęć z zakresu nauk społecznych, wycenionych na co najmniej 5 punktów ECTS. Zajęcia z *muzealnictwa, dziejów kolekcji i zarządzania muzeami* oraz zajęcia z *rynku sztuki* obejmują treści z zakresu socjologii sztuki. Niemniej **rekomenduje się** wprowadzenie grupy zajęć z zakresu nauk społecznych w wymaganym wymiarze.

Metody kształcenia stosowane w praktyce dydaktycznej na studiach I i II stopnia na kierunku historia sztuki na Uniwersytecie Gdańskim są różnorodne zarówno pod względem wykorzystywanych środków i sposobów przekazywania wiedzy (słowne, pogładowe, praktyczne), jak różnego stopnia aktywizacji studentów w samodzielnym jej zdobywaniu (podające, poszukujące), a zarazem specyficzne dla historii sztuki, a więc związane z obfitym wykorzystaniem materiału wizualnego oraz z umożliwianiem bezpośredniego kontaktu studentów z dziełami sztuki i architektury w trakcie zajęć terenowych. Zajęcia terenowe odbywają się, zgodnie ze specyfiką dyscypliny, w warunkach rzeczywistych, wymagających zarówno aktywnego udziału nauczycieli, jak i studentów, i są przeprowadzane w formie: wykładów (problemowych, konwersatoryjnych), ćwiczeń, proseminariów, wykładów monograficznych, konwersatoriów, seminariów, zajęć terenowych oraz praktyk zawodowych. W ich trakcie wykorzystywane są odpowiednie narzędzia techniczne, jak przede wszystkim multimedia, ze

szczególnym uwzględnieniem cyfrowej fotografii, projekcji filmów, prezentacji multimedialnych. Przyjęta i stosowana w praktyce różnorodność tych metod pozwala osiągnąć wszystkie zakładane efekty uczenia się.

Zajęcia umożliwiają przygotowanie się studentów do samodzielnej pracy naukowej (szczególnie zajęcia rozwijające warsztat badawczy oraz proseminaria i semina), sprawdzenia przez nich własnych kompetencji w bezpośredniej konfrontacji z dziełami sztuki (w trakcie zajęć terenowych i przygotowywania prac dyplomowych), a jednocześnie dają podstawy do przyszłej pracy zawodowej – zarówno w płaszczyźnie merytorycznej, jak i koniecznych umiejętności, ćwiczonych w trakcie praktyk oraz zajęć poświęconych kwestiom dokumentacji zabytków, problematyce muzealniczej, organizacji wystaw, czy zagadnieniom rynku sztuki.

Metody kształcenia zapewniają możliwość opanowania języka obcego na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia lub B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia. Metody te obejmują m.in. konwersatoria, wypracowanie pisemne, dialog. Dodatkowo na kierunku studenci uczą się języka niemieckiego oraz języka łacińskiego, a także uczestniczą w konwersatorium prowadzonym w języku niemieckim, co pozwala w sposób praktyczny opanować specyficzną dla dyscypliny terminologię w języku niemieckim oraz typowe dla naukowej dyskusji zwroty w tym języku. Kształcenie na odległość ma obecnie jedynie charakter uzupełniający i w razie konieczności lub w przypadkach awaryjnych odbywa się na platformie MS Teams.

Na kierunku odpowiednio jest też planowany czas sesji egzaminacyjnej. Terminy egzaminów podawane są z wyprzedzeniem, co pozwala uniknąć kumulacji egzaminów, utrudniającej przygotowanie się do nich, a także rzetelną weryfikację wszystkich efektów uczenia się. O wynikach tej weryfikacji studenci są zawiadamiani bez zbędnej zwłoki.

Na wizytowanym kierunku praktyki zawodowe są obowiązkowe. Na I stopniu studiów, po II roku studenci odbywają praktykę inwentaryzacyjno-digitalizacyjną w wymiarze 20 dni pracy (co przeliczone jest jako 160 godzin dla studentów studiów stacjonarnych oraz 120 godzin dla studentów studiów niestacjonarnych). Na II stopniu studiów po I roku obowiązkowa jest praktyka muzealnicza w wymiarze 160 godzin. Praktyka zawodowa została prawidłowo umieszczona w planie studiów, co umożliwia wykorzystanie w trakcie odbywania praktyk zawodowych wiedzy teoretycznej zdobytej w ramach zajęć dydaktycznych. Praktyki odbywają się zwyczajowo w okresie letnim.

Praktyki – cele kształcenia, treści programowe, czy forma zaliczenia – opisane są w sylabusie praktyk.

Studenci mogą odbywać praktyki w różnych instytucjach: w wybranej placówce muzealnej lub innej instytucji kultury o charakterze artystycznym, w której profilu zawodowym znajduje się wystawiennictwo, popularyzacja wiedzy o sztuce i opieka nad zabytkami.

Instytut Historii Sztuki współpracuje z ponad 20 instytucjami, w których studenci mogą odbywać praktyki zawodowe. Dobór tych instytucji, związanych z przyszłą specjalnością zawodową studentów, pozwala zrealizować program studiów, a także wiąże się z rozwojem indywidualnych zdolności studentów, poprzez konfrontację z nowymi wyzwaniami. Celem głównym praktyki zawodowej jest poznanie przez studentów specyfiki pracy w instytucjach lub przedsiębiorstwach o profilu zbliżonym do studiowanego kierunku, m.in. w muzeach czy instytucjach zajmujących się promocją kultury i sztuki. Praktyka ma na celu poszerzenie wiedzy i wykształcenie umiejętności praktycznych, związanych z zastosowaniem wiedzy teoretycznej, zdobytej na studiach. Dodatkowym atutem i celem praktyk jest stwarzanie warunków do współpracy między zewnętrznymi interesariuszami a studentami, co skutkuje

nawiązywaniem kontaktów zawodowych, przydatnych w trakcie odbywania studiów, np. do realizacji pracy semestralnej lub dyplomowej. Uczelnia stale weryfikuje listę instytucji, w których studenci odbywają praktyki, dbając o to, aby kompetencje, doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów umożliwiły właściwą ich realizację.

Przykłady instytucji, w których studenci realizują praktyki: Muzeum Narodowe w Gdańsku, Muzeum Gdańska, czy Europejskie Centrum Solidarności. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk nie budzą zastrzeżeń. Praktyki realizowane są w instytucjach zapewniających studentom infrastrukturę i wyposażenie, umożliwiające osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Merytoryczny i organizacyjny zakres praktyk dla poszczególnych etapów określa Program praktyk muzealnych studentów IHS UG.

Harmonogram zajęć oraz siatka godzin proponowana przez uczelnię zachowują higienę procesu nauczania. Rozplanowanie zajęć umożliwia studentom odpowiedni podział czasu na uczestnictwo w zajęciach i samodzielne uczenie się. Harmonogram przewiduje odpowiednie przerwy na posiłek, odpoczynek lub przemieszczenie się na zajęcia terenowe.

Na pierwszym stopniu studiów na kierunku na pierwszym roku studiów zaplanowano 20 h zajęć tygodniowo, zaś na drugim i pierwszym po 30 h. Są one rozłożone w miarę równomiernie, przy czym wybrane dni tygodnia są mniej obciążone (np. czwartki na 1 roku – 2 h, na 2 roku poniedziałki i wtorki 4 h, na 3 roku czwartki 4 h).

Na stopniu drugim Jest wyraźna różnica związana z liczbą zajęć odbywanych tygodniowo. Na pierwszym roku 24 h, na drugim 14 h, co związane jest z naciskiem na pracę własną studenta na rzecz przygotowania pracy dyplomowej.

Dodać jednak trzeba, że ze względu na fakt, iż znaczna liczba pracowników dojeżdża na zajęcia, znaczny ich procent odbywa się w cyklu dwutygodniowym, co oznacza, że liczba godzin w konkretny dzień tygodnia danego miesiąca zmienia się zgodnie z harmonogramem przyjazdów danego wykładowcy.

Na kierunku odpowiednio planowy jest też układ i czas sesji egzaminacyjnych. Na studiach I stopnia po pierwszym semestrze przypada 1 egzamin, po drugim 3 egzaminy, po IV 5 egzaminów, a po VI 6. Stosunkowo wyższa liczba egzaminów po IV semestrze obejmuje 2 egzaminy językowe, 1 z technologii informatycznych oraz 2 egzaminy z zakresu historycznych epok artystycznych. Terminy egzaminów podawane są z wyprzedzeniem, co pozwala uniknąć ich kumulacji, utrudniającej przygotowanie się do nich, a także rzetelną weryfikację wszystkich efektów uczenia się. O wynikach tej weryfikacji studenci są zawiadamiani bez zbędnej zwłoki.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie historia sztuki, do której jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia w zakresie historii sztuki w IHS UG są przejrzyste. Warunki te zostały formalnie przyjęte odpowiednimi aktami prawnymi na UG (uchwała Senatu z 25 kwietnia 2022), są opublikowane, dostępne na stronie internetowej Wydziału Historycznego UG. Warunkiem przyjęcia na I stopień studiów są wyniki z części pisemnej matury, przy czym, oprócz języka polskiego i języka obcego nowożytnego, pod uwagę bierze się wyniki z następujących przedmiotów do wyboru: historia sztuki, historia, język łaciński i kultura antyczna. Uwzględnienie wyników matury z tych właśnie przedmiotów wskazuje, że kryteria przyjęć na studia I stopnia są selektywne i pozwalają na odpowiedni dobór kandydatów. Na II stopień studiów przyjmowani są absolwenci studiów licencjackich, niezależnie od kierunku, który ukończyli, ale w przypadku absolwentów studiów licencjackich z historii sztuki punkty z oceny na dyplomie mnoży się przez współczynnik 1,2. Oznacza to, że w procedurze rekrutacji na studia II stopnia wskazuje się na pierwszeństwo absolwentów historii sztuki, lecz poza tym kryteria przyjęcia na II stopień nie są selektywne. W związku z tym **rekomenduje się korektę** -

wprowadzenie takich dodatkowych kryteriów, które spełniałyby wymóg selektywności w procesie przyjmowania kandydatów na studia II stopnia.

Warunki rekrutacji, kryteria kwalifikacji oraz procedury kwalifikacyjne są bezstronne i dają kandydatom równe szanse w procesie ubiegania się o przyjęcie na studia. Odpowiednie uchwały Senatu UG określają precyzyjnie zasady przeliczania ocen na dyplomie na punkty, decydujące o kolejności przyjęcia na studia. Odrębne przepisy określają ponadto zasady rekrutacji w stosunku do kandydatów, którzy posiadają świadectwa zagraniczne, a także procedury i kryteria przyjęć oraz klasyfikacji ocen kandydatów ze "starą" maturą. Rekrutacja na studia na UG odbywa się elektronicznie, w systemie Internetowej Rekrutacji Kandydatów. Postępowanie rekrutacyjne na kierunku przeprowadza komisja, powoływana przez Dziekana. W Jej skład muszą wchodzić: przewodniczący (co najmniej w stopniu dra) i członek komisji, powołani z grona nauczycieli akademickich, wykładających na kierunku.

Warunki rekrutacji na studia nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów. **Rekomenduje się** wprowadzenie tego rodzaju informacji.

Zasady uznawania i potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, ich identyfikację oraz stopień ich adekwatności w stosunku do zakresu złożonych na studiach z historii sztuki efektów uczenia się są formalnie przyjęte i stosowane na mocy uchwały Senatu UG, odpowiednich regulacji w Regulaminie Studiów UG oraz dodatkowych rozporządzeń, określających jakość kształcenia na UG. W takich wypadkach procedura uznawania efektów uczenia się spoczywa w gestii koordynatora z Biura Jakości Kształcenia UG. Na poziomie Wydziału Historycznego przeprowadza się weryfikację merytoryczną efektów uczenia się, uzyskanych poza systemem studiów. Weryfikacji tej dokonują konsultant, asesor oraz komisja weryfikacyjna, powołana odpowiednio przez Dziekana Wydziału.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich a adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Zasady te formułuje Regulamin Studiów na UG oraz przyjęte formalnie dodatkowe rozporządzenia, określające jakość kształcenia na UG. W takim przypadku wymagane jest złożenie dokumentów, poświadczających przede wszystkim liczbę pkt. ECTS, uzyskanych na innej uczelni oraz opisujących uzyskane efekty uczenia się, a także zaliczone okresy kształcenia i zdobyte kwalifikacje. Wnioski o uznanie efektów uczenia się, uzyskanych na innej uczelni, ostatecznie rozstrzyga Dziekan ds. Studentów i Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym Wydziału Historycznego UG, który dodatkowo zasięga opinii zastępcy Dyrektora IHS UG.

Zasady i procedury dyplomowania określa Regulamin Studiów UG oraz oddzielny dokument, Zasady Dyplomowania. Ponadto Rada Programowa IHS UG opracowała szczegółowe kryteria formalno-merytoryczne odnośnie przebiegu procesu dyplomowania oraz prac dyplomowych na I i II stopniu. Zasady te są trafne, odpowiednie dla studiów I i II stopnia na kierunku historia sztuki, potwierdzają uzyskanie na koniec studiów założonych efektów uczenia się. Kryteria w sposób właściwy i specyficzny dla kierunku historia sztuki określają formalne wymogi przygotowywania prac dyplomowych (terminy, minimalna objętość tekstu, liczba ilustracji, reguły posługiwania się aparatem naukowym) oraz wymogi merytoryczne. Student przygotowujący pracę dyplomową na I stopniu wykazuje się znajomością literatury przedmiotu, opanowaniem warsztatu historyka sztuki, zdolnością do interpretacji wyników. Na II stopniu pracę dyplomową charakteryzować powinna samodzielność myślenia i interpretacji, umiejętności włączenia badanego przedmiotu w kontekst historyczno-artystyczny, zdolności do

wyciągania wniosków i uzasadniania stanowiska badawczego. Praca licencjacka może ograniczać się do poprawnego wykorzystania dostępnej literatury przedmiotu, liczyć od 30 do 60 stron, świadczyć o tym, że autor pracy posiadał zdolność krytycznej analizy oraz poprawnego pod względem metodologicznym i językowym przedstawienia swoich ustaleń. Praca mgr powinna liczyć od 70 do 150 stron, nie może stanowić rozwinięcia pracy licencjackiej, musi wskazywać na umiejętności samodzielnego prowadzenia badań, prezentacji ich wyników oraz ich interpretacji. Kryteria te formalnie zostały zatwierdzone przez Radę Wydziału Nauk Historycznych UG. Egzaminy dyplomowe składne są przed powołaną przez Dziekana trzyosobową komisją, w skład której musi wchodzić przynajmniej jeden nauczyciel akademicki ze stopniem profesora lub dra hab. Egzaminy licencjacki i magisterski składają się z przynajmniej dwóch pytań, zadanych przez promotora i recenzenta. Pytania na egzaminie dyplomowym na I stopniu te wykraczają poza wąsko zakreślony zakres tematyczny pracy i dotyczą problematyki poruszanej w trakcie trwania studiów licencjackich, na II stopniu pytania są bardziej związane z szerszym kontekstem problemowym pracy.

Zasady weryfikacji i oceny osiągania przez studentów zakładanych efektów uczenia się oraz oceny postępów w procesie uczenia się umożliwiają w pełni równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji. Ogólne zasady określa Regulamin Studiów UG. Na Wydziale Historycznym UG obowiązuje ponadto Regulamin oceniania egzaminów i zaliczeń pisemnych, określający stosowne kryteria dotyczące prac pisemnych (terminy składania prac, kryteria merytoryczne i ich ocena, kryteria obejmujące stylistykę, aspekty językowe i inne kwestie formalne). Zasady te są jasno sformułowane i równe dla wszystkich. Studenci z niepełnosprawnością mogą korzystać z wsparcia w postaci zmiany formy zaliczenia i dostosowania jej do ich możliwości, a także indywidualnej organizacji toku studiów. Biuro do spraw Osób z niepełnosprawnością udziela szeroko zakrojonej pomocy i doradztwa. Konsultanci dydaktyczni pomagają w dostosowaniu procesu kształcenia na kierunku indywidualnie do potrzeb konkretnych studentów. Kontakt z Biurem jest bardzo łatwy, wprost ze strony internetowej głównej UG.

Ogólne zasady weryfikacji i kryteria oceny zostały opracowane, zapewniają rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji, są bezstronne i właściwie dobrane – egzaminy, zaliczenia, projekty, prezentacje, kolokwia i praktyki oceniane są według ogólnie przyjętej, standardowej skali ocen. Odnoszą się one do wszystkich zajęć i grup zajęć (wykład plus ćwiczenia, objazd zabytkoznawczy), jak i do monitorowania kolejnych etapów studiów na I i II poziomie. Bardziej szczegółowe wymagania, obejmujące sposoby zaliczenia poszczególnych przedmiotów, uwzględniające ich specyfikę i merytoryczny zakres, określają prowadzący dany przedmiot nauczyciele akademicy. Informacje szczegółowe o tych wymaganiach zawierają sylabusy zajęć (forma i tryb weryfikacji efektów uczenia się, literatura przedmiotu, terminy, obecność na zajęciach), studenci zapoznają się z nimi przed rozpoczęciem zajęć. Zasady oceniania studentów, weryfikacji oraz oceny osiąganych efektów uczenia się, są ogólnie określone i precyzyjnie sformułowane. W zasadach tych określono skalę ocen, ich udział procentowy, podstawowe formy zaliczania zajęć, reguły informowania studentów o zasadach i terminach oceny. Zasady weryfikacji są zróżnicowane, klarowne, pozwalają na rzetelne sprawdzenie osiągnięcia założonych efektów uczenia się.

Zasady weryfikacji i oceny osiąganych efektów uczenia się zawierają także reguły oraz terminy przekazywania studentom informacji zwrotnej. Zasady te określają ponadto możliwości wystąpienia przez studenta z prośbą o wgląd do przygotowanej przez siebie pracy zaliczeniowej, ocenianej przez prowadzącego zajęcia. Informacja ta dociera do studentów i jest wykorzystywana do doskonalenia procesu nauczania i uczenia się.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny precyzują metody postępowania w przypadkach postępowań nieetycznych, jak ściąganie na egzaminie czy plagiatyzm. Kwestie te określa Regulamin Studiów na UG, który przewiduje, w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do poprawnego przebiegu egzaminu, zorganizowanie egzaminu komisyjnego. Jeśli chodzi o plagiatyzm, wszystkie prace dyplomowe poddawane są sprawdzeniu za pomocą systemu anty-plagiatowego. Nauczyciel akademicki ma obowiązek, przed egzaminem dyplomowym, sprawdzić i zatwierdzić oraz dołączyć do dokumentacji raport systemu anty-plagiatowego. Egzamin dyplomowy może się odbyć tylko wtedy, gdy raport zawiera wynik negatywny.

Zasady weryfikacji i metody oceny efektów uczenia się, stosowane w przypadku formy nauczania zdalnego, gwarantowały bezpieczeństwo danych studentów oraz umożliwiały ich identyfikację. Ogólne zasady regulowało Zarządzenie Rektora UG ws. szczególnego trybu postępowania w związku z epidemią COVID. Infrastruktura cyfrowa oraz nadzór nad nią ze strony informatyków są na Wydziale Historycznym UG rozbudowane i bezpieczne w użyciu.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się są różnorodne (prace pisemne – opis, analiza dzieła sztuki i architektury, interpretacja pisemna dzieł, sprawdzian języka terminologicznego historii sztuki i najważniejszych pojęć; sprawdziany polegające na rozpoznawaniu i identyfikacji stylistycznej dzieł sztuki; kolokwia ustne i pisemne; projekty; egzaminy ustne; prezentacje; testy sprawdzające wiedzę artystyczno-historyczną, znajomość terminologii; dyskusja w grupie studentów) i specyficzne, dobrze dostosowane do charakteru kierunku, i zapewniają pełną realizację założonych efektów uczenia się, co potwierdził przegląd wybranych losowo prac etapowych. W przypadku zajęć modułowych (wykład w różnych formach: wykład problemowy, konwersatoryjny, z niezbędną prezentacją multimedialną, plus towarzyszące mu ćwiczenia z jednego przedmiotu) formą egzaminu jest zazwyczaj egzamin ustny (oprócz zaliczenia ćwiczeń na odrębnych zasadach, najczęściej w formie kolokwium pisemnego lub pisemnego opracowania konkretnego zagadnienia w formie wypowiedzi - eseju). Zajęcia z takich przedmiotów, jak *analiza dzieła sztuki, podstawy badań architektonicznych, muzealnictwo i ochrona zabytków oraz zarządzanie muzeami, objazd zabytkoznawczy* realizują bardzo ważną grupę efektów uczenia się o praktycznym wymiarze (tutaj wchodzi także praktyki muzealnicze i inwentaryzacyjno-digitalizacyjne, stanowiące przygotowanie praktyczne do różnych aspektów pracy w muzeum, co należy uznać za bardzo trafne rozwiązanie).

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się umożliwiają sprawdzenie stopnia przygotowania do ewentualnej samodzielnej działalności naukowej. Metody te weryfikują opanowanie wiedzy artystyczno-historycznej, dotyczącej poszczególnych epok, wszelkie aspekty terminologiczne, interpretację dzieł, metodologiczne problemy historii sztuki, problematykę dziejów kolekcji i zarządzania muzeami oraz organizacji wystaw, oceniając także samodzielność pracy studenta – przede wszystkim poprzez umiejętność formułowania hipotez oraz ich historyczno-artystycznego uzasadnienia. Istotnym aspektem jest tutaj także nacisk kładziony na umiejętność identyfikacji i poprawnego opisu dzieła sztuki.

Metody weryfikacji umożliwiają sprawdzenie osiągnięcia przez studenta poziomu nauczania języka na B2 na studiach I stopnia i B2+ na studiach II stopnia (kolokwia, testy, egzamin). W zakres nauczania języka specjalistycznego wchodzi zajęcia prowadzone w języku niemieckim (konwersatoria), które są szczególnie uzasadnione z punktu widzenia roli nauki niemieckiej w powstawaniu, kształtowaniu się

i rozwoju historii sztuki, jak i rozwijanych w IHS UG systematycznych badań nad sztuką Gdańska i Pomorza.

Prace etapowe, prace dyplomowe, egzaminy (odbywane w zróżnicowanych formach) potwierdzają osiągnięcie przez studentów założonych dla kierunku i poszczególnych przedmiotów efektów uczenia się. Prace etapowe mają postać wypowiedzi pisemnej, projektu, prezentacji multimedialnej, i służą stałej, bieżącej weryfikacji osiągania efektów uczenia się i oceny postępów studenta. Dotyczy to także dzienników praktyk, które odzwierciedlają uzyskanie przez studentów określonych efektów uczenia się - dziennik praktyk obrazuje przebieg praktyki, realizację i ocenę realizacji efektów uczenia się, przy czym wybór miejsca odbywania praktyk oraz ostateczna ocena praktyk jest zatwierdzana przez opiekuna praktyk.

Weryfikacja i monitorowanie postępu studentów oraz uzyskiwania efektów uczenia się odbywa się także poprzez analizę ankiet studenckich oraz stałe monitorowanie losu absolwentów, co ma swoje potwierdzenie w raportach na stronach online UG. Ponadto, prace etapowe (wraz z ich krótką charakterystyką - metryczką) są przechowywane w specjalnych teczkach przez okres 5 lat.

Forma i tematyka prac dyplomowych odpowiadają poziomowi studiów, a także są zgodne ze specyfiką kierunku, jakim jest historia sztuki. Tematyka prac jest zróżnicowana, dostosowana do kompetencji naukowych prowadzących seminaria licencjackie i magisterskie; tematyka prac jest w pełni właściwa dla charakteru konkretnego seminarium. Często tematy prac dotyczą tematyki sztuki Gdańska i Pomorza, przez co wpisują się ściśle w koncepcję kształcenia w IHS UG. Metodyka prac dyplomowych jest właściwa, dostosowana do poziomu studiów. Student przygotowujący pracę dyplomową musi wykazać się, na I stopniu, znajomością literatury przedmiotu, opanowaniem reguł warsztatu historyka sztuki, umiejętnością oceny wyników. Na II stopniu student powinien w swojej rozprawie ukazać samodzielność myślenia i interpretacji, umiejętność włączenia analizowanego zjawiska w szerszy, właściwie określony kontekst historyczno-artystyczny, odpowiednie zdolności wnioskowania i uzasadniania swoich hipotez. Szczegółowe kryteria formalno-merytoryczne dla prac dyplomowych określiła Rada Programowa IHS UG i są one specyficzne dla prac z zakresu historii sztuki. Praca licencjacka może opierać się na literaturze przedmiotu, powinna liczyć od 30 do 60 stron, świadczyć o tym, że autor pracy posiadał zdolność krytycznej analizy oraz poprawnego pod względem metodologicznym i językowym przedstawienia swoich ustaleń. Praca mgr powinna liczyć od 70 do 150 stron, nie może być kontynuacją pracy licencjackiej, powinna świadczyć o umiejętności samodzielnego prowadzenia badań, prezentacji ich wyników oraz ich interpretacji. Analiza losowo wybranych prac dyplomowych potwierdza, że przyjęte kryteria są przestrzegane, realizowane i odpowiednio oraz rzetelnie oceniane, oceny prac dyplomowych są zróżnicowane. Niemniej należy zauważyć, że w trakcie analizy losowo wybranych prac zauważono określone słabości, polegające na niewłaściwym bądź niejasnym sformułowaniu celu badawczego pracy, na braku jasno określonej i konsekwentnie realizowanej metody analizy, na ograniczaniu analizy przez piszącego pracę do faktograficznego opisu; podniesiono także kwestię nieadekwatności niektórych ocen prac dyplomowych. W związku z tym **rekomenduje się** wnikliwszą, bardziej szczegółową analizę struktury przygotowywanych prac i metody ich pisania pod kątem stwierdzonych niedoskonałości oraz dostosowanie ocen prac do stanu faktycznego.

Studenci na IHS UG włączeni są w prowadzenie badań naukowych. Rozwijają je w formie organizowanych przez Koło Naukowe (we współpracy z Samorządem) sesji, a także biorą udział na przykład w organizacji oraz naukowym opracowywaniu wystaw (Muzeum Miasta Gdańska, Muzeum

Narodowe w Gdańsku), a także naukowych i popularno-naukowych sympozjów (na przykład w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku, bogata i poświadczona współpraca). Ponadto studenci publikują swoje prace albo w odrębnych publikacjach, wspomaganych przez IHS UG, bądź z uznanym czasopiśmie z zakresu historii sztuki, "Porta Aurea". Zakładane efekty uczenia się są osiągnięte i potwierdzone poprzez te wszystkie dodatkowe, inne niż prace etapowe i dyplomowe, osiągnięcia studentów. Wydział Historyczny UG dysponuje budżetem inicjatyw studenckich, z którego studenci historii sztuki korzystali w formie dofinansowania studyjnych, naukowych (zagranicznych i krajowych) wyjazdów zabytkoznawczych.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Pracownicy naukowo-dydaktyczni są uznanymi specjalistami w swojej dziedzinie i mają udokumentowany dorobek naukowy oraz doświadczenie zawodowe. Są nie tylko naukowcami, ale także niejednokrotnie osobami z doświadczeniem muzealnym, kuratorskim i konserwatorskim, łącząc teorię z praktyką. Takie szerokie doświadczenie zawodowe umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym także nabywanie umiejętności praktycznych przez studentów. Kompetencje kadry naukowej odpowiadają zakresowi wynikającemu z programu studiów, a ich kwalifikacje i liczebność umożliwiają w pełni realizację programu studiów.

W Instytucie Historii Sztuki zatrudnionych jest 15 pracowników naukowo-dydaktycznych (w tym: 2 profesorów tytularnych, 5 doktorów habilitowanych na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych UG i 8 adiunktów). Aktualna liczba studentów to 181 osób.

Nauczyciele prowadzący zajęcia mają kompetencje dydaktyczne, w tym także w zakresie prowadzenia zajęć na odległość. Kluczowym momentem w podnoszeniu tych kompetencji okazał się okres pandemii. To doświadczenie procentuje dzisiaj w różnych sytuacjach, w których potrzebna jest komunikacja zdalna. Hospitacja zajęć w pełni potwierdziła kompetencje nauczycieli akademickich do pracy zdalnej.

Przydział zajęć i obciążenie godzinowe pracowników jest prawidłowe. Ponad 75% godzin zajęć na kierunku prowadzonych jest przez nauczycieli zatrudnionych w tej Uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Dobór nauczycieli akademickich uwzględnia ich dorobek naukowy, doświadczenie zawodowe i osiągnięcia dydaktyczne. Instytut oprócz pracowników etatowych (historyków sztuki) korzysta także procesie kształcenia z nauczycieli z innych dyscyplin (historia, filozofia, języki obce) zatrudnionych na UG, by wypełnić cele programowe.

Potrzeby szkoleniowe nauczycieli, w tym także w zakresie podnoszenie kompetencji w zakresie kształcenia na odległość, są w pełni zaspokajane m.in. dzięki wprowadzonej reorganizacji uczelni w ostatnich dwóch latach. Uproszczenie procedur, łatwość zgłaszania dezyderatów i problemów, ich szybkie zaspokajanie i rozwiązywanie mają charakter systemowy. Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu oferuje m.in. szkolenia dydaktyczne dla pracowników. Dzięki przyjaznym formom internetowych portali uczelnianych, w prosty sposób można (poprzez Panel Nauczyciela) dotrzeć do potrzebnych informacji i formularzy służących do aplikacji różnorodnych wniosków i podań w tym zakresie. Pracownicy mają do dyspozycji na stałe zatrudnionego informatyka, który jest pomocny w rozwiązywaniu problemów technologicznych. Pomocą służy także Biuro Kształcenia UG (m.in. w ubieganiu się o granty). Działa zarówno koleżeński system wsparcia, jak i instytucjonalny, wyrażający się m.in. w premiowaniu wyróżniających się pracowników w postaci dodatków finansowych. Nad dobrostanem psychicznym czuwa Centrum Wsparcia Psychologicznego. Bez zarzutu działa też Biuro do Spraw Osób Niepełnosprawnych, gdzie udziela się wsparcia zarówno osobowego (w postaci asystenta), jak i technologicznego (w postaci potrzebnego sprzętu). Systematycznie odbywa się monitorowanie zadowolenia pracowników w zakresie prawidłowego działania i funkcjonalności narzędzi do nauczania zdalnego. Rozwój naukowy stymulowany jest przez rozbudowany system ofert i nagród; staranie się o granty wewnętrzne, różnorakie dofinansowania, wyjazdy naukowe, a przeto realizowanie własnych ścieżek naukowych jest proste i maksymalnie odbiurokratyzowane.

Ocenianie nauczycieli akademickich dokonywane jest zarówno przez studentów (semestralnie), jak i w formie kompleksowej oceny przeprowadzanej raz na cztery lata, a także częściowej - w formie hospitacji przez innych nauczycieli. W tym pierwszym przypadku funkcjonuje od trzech lat system elektronicznych ankiet, do których dostęp ma każdy student z Panelu Studenta. Studenci są zachęceni do wyrażania swoich opinii o prowadzących zajęciach. Ocena kadry prowadzona jest systematycznie, studenci są do niej regularnie zachęceni. Wyniki są analizowane w trybie semestralnym i skutkują doskonaleniem procesu dydaktycznego. Jednak część studentów uznaje, że w pełni z informatyzowany system ocen nie zapewnia im pełnej anonimowości.

Działa od lat system okresowej (dokonywanej co cztery lata) oceny nauczycieli, wyniki ocen są regularnie monitorowane, w ramach Rady Instytutu Historii Sztuki i skutkują formułowaniem wytycznych, które są weryfikowane w kolejnych ocenach.

Wnioski z ocen studentów są analizowane w trybie semestralnym, przekazywane ocenianym członkom kadry wraz z dyrektywami na przyszłość.

Polityka kadrowa sprzyja stabilizacji zatrudnienia, a znakomite warunki pracy (podkreślane przez kadrę) stymulują do rozwoju i rozpoznawania własnych ścieżek naukowego rozwoju.

Biuro Rzecznika ds. Równego Traktowania i Przeciwdziałania Mobbingowi, Centrum Wsparcia Psychologicznego aktywnie działają i mają realny wpływ na atmosferę studiowania. Od 2021 roku na całym uniwersytecie wdrażany jest plan równości płci, przeciwdziałający stereotypom i szanujący równość i różnorodność. Działa rzecznik równości, do którego jest łatwy dostęp zarówno drogą mailową, jak osobistą. Studenci podkreślają, że informacje o tych przedsięwzięciach docierają do nich już na samym początku studiów i że wysoko sobie je cenią. Pierwszą osobą reagującą na przypadki naruszenia bezpieczeństwa, do której zwrócić się mogą studenci w ramach instytutu, jest wicedyrektor, który w razie potrzeby pośredniczy w kontakcie studentów z wyższymi instancjami.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Pomieszczenia Instytutu Historii Sztuki w pełni zaspokajają potrzeby dydaktyczne i pracownicze oraz sposób realizacji zajęć. Specyfika kształcenia historyka sztuki polega na tym, że pracuje on w bliskości dzieł sztuki i zabytków, w różnych instytucjach kulturalnych. Dlatego oprócz w pełni zadowolającej infrastruktury samego instytutu niezwykle ważne jest także jego usytuowanie w samym centrum Gdańska, w pobliżu wielu muzeów, galerii, cennych obiektów architektonicznych i przemysłowych. Pozwala to na łatwość przemieszczania się i prowadzenie zajęć in-situ, w bliskości dzieł sztuki i w instytucjach kultury, co jest najważniejsze, gdy chodzi o specyfikę dyscypliny, i co kształtuje także umiejętności praktyczne, wskazując jednocześnie na różnorodność przyszłej działalności zawodowej i jej osadzenie w rozlegle rozumianym dziedzictwie kulturowym. Atutem jest także usytuowanie Instytutu Historii Sztuki wspólnie z Instytutem Archeologii oraz instytutem Antropologii, gdyż służy to wymianie doświadczeń pokrewnych dyscyplin, co ma wpływ na przyszłą zawodową rzeczywistość, czyli przyszłą profesjonalną współpracę z osobami, które dziełem sztuki i zabytkiem zajmują się z punktu widzenia różnych dyscyplin. Na imponującą i umożliwiającą w pełni realizację programu studiów infrastrukturę IHS UG składa się obszerny, wyremontowany i unowocześniony budynek w centrum miasta, z widnymi salami wykładowymi, z wyposażonymi w komputery gabinetami pracowników i dwiema salami dedykowanymi studentom (sala komputerowa i sala koła naukowego) oraz z zasobną biblioteką. Znakomite usytuowanie na Starym Mieście pozwala ponadto na komfortowe prowadzenie zajęć w terenie, bez męczących i zabierających czas dojazdów.

Infrastruktura informatyczna jest sprawna i w pełni przystosowana do potrzeb realizacji zajęć i rozwoju naukowego pracowników i studentów. We wszystkich pomieszczeniach dostępny jest bezprzewodowy Internet. W czterech salach znajdują się zamontowane na stałe projektory multimedialne (gdy nie są zamontowane na stałe korzysta się z przenośnych laptopów), w jednej sali znajduje się tablica wielofunkcyjna. Do dyspozycji studentów jest sala komputerowa z 15 stanowiskami.

Instytut dysponuje trzema salami wykładowymi i czterema salami dydaktycznymi, w tym jedną o powierzchni niemal 80 m², co w pełni zaspokaja możliwość prowadzenia zajęć o różnym charakterze. Ponieważ wielkość sal jest zróżnicowana, umożliwiającą zarówno przeprowadzanie otwartych wykładów i konferencji, jak i bardziej kameralnych seminariów. Samodzielne wykonywanie czynności przez studentów możliwe jest dzięki dedykowanemu im specjalnie pomieszczeniu (mieści się tam koło naukowe). Obszerny hall z automatem kawowym oraz czytelnia także sprzyjają komfortowi studentów podczas procesu edukacji.

Na miejscu znajduje się Biblioteka Historii Kultury (z książkami z zakresu historii sztuki i dziedzin pokrewnych: archeologii, etnologii, historii Polski i historii powszechnej); studenci mają też do dyspozycji Bibliotekę Główną UG. W Bibliotece Historii Kultury są trzy stanowiska komputerowe z dostępem do internetowych katalogów bibliotecznych. Jeden z komputerów jest dedykowany osobom z niepełnosprawnością wzrokową i słuchową, gdyż jest wyposażony w stosowne nowoczesne oprogramowanie. Biblioteka jest też wyposażona w skaner, dostępny dla pracowników i studentów.

Pomieszczenie jest widne, słoneczne, z wolnym dostępem do księgozbioru i 18 stanowiskami, co jest całkowicie wystarczające. Co istotne, odległości między półkami pozwalają też na swobodne manewrowanie wózkami inwalidzkimi. W każdym dniu od poniedziałku do piątku placówka jest czynna od 8-16 (notabene różne strony UG podają różne informacje, jednak zawsze zamknięcie biblioteki następuje najpóźniej o czwartej po południu), co zdecydowanie nie sprzyja komfortowi korzystania z niej studentów. **Rekomenduje się** wydłużenie czasu pracy biblioteki w wybrane dni w taki sposób, by studenci mogli korzystać z biblioteki także w późnych godzinach popołudniowych - dotyczy to także studentów studiów niestacjonarnych, którzy, praktycznie rzecz biorąc, mają ograniczone, niewielkie możliwości, by z biblioteki korzystać.

Zasady korzystania z infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej zgodne są z zasadami BHP Czuwa nad tym specjalna jednostka uniwersytecka, dokonująca regularnych przeglądów, a pracownicy i studenci przechodzą szkolenia w zakresie bezpieczeństwa pracy. Poza godzinami zajęć dydaktycznych studenci mają dostęp do sali im dedykowanej (znajduje się tam siedziba koła naukowego) oraz w uzasadnionych przypadkach (tzn. po uprzednim zgłoszeniu) do innych pomieszczeń. Studenci mają ponadto do dyspozycji dwa aparaty fotograficzne i jeden tzw. wizualizer (kamerę dokumentową z funkcją rzutnika), a także salę komputerową - z wszystkiego mogą korzystać w celu wykonywania zadań.

Dzięki gruntownemu remontowi przeprowadzonemu kilka lat temu zlikwidowano wszelkie możliwe (ze względu na zabytkowy charakter budynku) bariery dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi; działa winda (dociera na każde piętro) i podjazdy, bezproblemowy jest dostęp do większości sal, biblioteki i do urządzeń sanitarnych. Choć nie wszystkie pomieszczenia wykładowe są dostępne dla osób z niepełnosprawnością ruchową, to ze względu na liczby pomieszczeń można w razie potrzeby dokonywać korekt tak, by osobami z niepełnosprawnościami mogły w pełni korzystać z oferty edukacyjnej. Zapewnione są ponadto miejsca na parkingu dla osób z niepełnosprawnościami.

W Bibliotece Historii Kultury (ulożonym w Instytucie) znajduje się specjalistyczne oprogramowanie dla osób z dysfunkcją wzroku (oprogramowanie powiększające i udźwiękawiające oraz stanowisko wyposażone w powiększalnik stacjonarny dla osób słabowidzących. Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu na odległość są w pełni operatywne i były stosowane przez cały okres pandemii. Aktualnie są stosowane w przypadkach koniecznych i niezbędnych, preferowany jest bowiem bezpośredni kontakt nauczyciela ze studentem i studenta z dziełem sztuki, co w opinii zarówno dydaktyków, jak i uczących się, ma wpływ na jakość kształcenia. Wadą takiego założenia jest jednak zarzucenie aktualizacji stron internetowych w zakresie bieżących wydarzeń. Dla studentów o specjalnych potrzebach komunikacyjnych, którzy muszą polegać na łączach internetowych, rozczarowujący jest brak aktualizacji stron internetowych (na facebooku IHS UG ostatni wpis jest z 2020, poprzednie, kolejno – z 2019 i 2016), a na stronie IHS informacje o dyżurach pracowników pochodzą z roku akademickiego 2020/2021. Brak aktualizacji dotyczy całej strony, np. zakładka "Informacje o zaliczeniach i egzaminach" była ostatnio aktualizowana w 2013 roku, a zakładka "Konferencje i seminaria" informuje o wydarzeniach z 2014 roku. **Rekomenduje się** uaktualnienie informacji na stronach internetowych oraz monitorowanie stron pod kątem ich aktualności przydatności praktycznej dla wszystkich zainteresowanych.

Dla historyka sztuki specjalistyczne oprogramowanie wspomagające kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość to przede wszystkim internetowa platforma komunikacyjna oparta na chmurze (zawierająca zestaw narzędzi i usług służących współpracy zespołowej) oraz

internetowy dostęp do zasobów bibliotecznych. Wszystko to jest zapewnione przez UG i działa bez zarzutu na IHS.

Zasoby Biblioteki Historii Kultury są profilowane, dokłada się starań by książki z Biblioteki Głównej o profilu historii sztuki znajdowały się w zasobie Biblioteki Historii Kultury (która jest filią Biblioteki Głównej) dla wygody studiujących. Książki te są podstawowym źródłem lektur i umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia oraz prawidłową realizację zajęć. Zasoby te są sukcesywnie uzupełniane według zgłaszanych zapotrzebowań przez pracowników i studentów w cyklu rocznym. Studenci mogą ponadto korzystać z Biblioteki Głównej UG oraz ze znajdującej się nieopodal Biblioteki Gdańskiej PAN.

Zasoby bibliotek UG obejmują piśmiennictwo zalecane w sylabusach w liczbach egzemplarzy wystarczających do prawidłowego procesu nauczania, co jest przedmiotem troski i corocznego przeglądu wykładowców i kierownika biblioteki. Sprawnie działa wypożyczalnia międzybiblioteczna. Pracownicy mogą zamawiać internetowo na swoje zajęcia książki z Biblioteki Głównej - przywożone są one dwa razy w tygodniu wprost do Instytutu, jeśli jest takie zapotrzebowanie.

Skutkiem pandemii było przyspieszenie procesów modernizacyjnych, ułatwiających dostęp do książek. Wprowadzono w Bibliotece Głównej książkomaty oraz udostępnianie publikacji w formie elektronicznej (w plikach pdf). UG zapewnia dostęp do szerokiej gamy światowych serwisów elektronicznych czasopism oraz książek; można z nich korzystać w Instytucie Historii Sztuki.

Dostęp do książek i czasopism w bibliotekach UG, w tym w Bibliotece Historii Kultury jest dostosowany do osób z niepełnosprawnością ruchową, słuchową i wzrokową.

Uczelnia zapewnia w procesie nauczania materiały w formie elektronicznej nie tylko podczas kształcenia na odległość (prezentacje, wizualizacje, książki, etc.), ale także podczas zajęć stacjonarnych. Wszystkie z nich dzięki specjalistycznemu oprogramowaniu w bibliotece są dostępne także dla osób z niepełnosprawnością.

Ze względu na to, że IHS jest niewielką placówką ze sprawnie działającymi urządzeniami w poszczególnych salach (rzutnik z ekranem) nie stosuje się trybu okresowego przeglądu infrastruktury dydaktycznej, ale naprawia się ją na bieżąco, w miarę potrzeb. Brak systemu przeglądu infrastruktury informatycznej i oprogramowania powoduje jednak, że nie jest znane zdanie studentów na temat ewentualnego używania w procesie nauczania bardziej zaawansowanej infrastruktury i programów. Inaczej, gdy chodzi o przeglądy, wygląda kwestia zasobów bibliotecznych - są one wzbogacane poprzez coroczne zgłaszanie zapotrzebowań (tak studentów, jak i nauczycieli).

W klasycznym kształceniu historyka sztuki potrzebna infrastruktura informatyczna nie jest tak wymagająca, jak na wielu innych kierunkach. Niemniej, oprogramowanie umożliwiające pracę na odległość spełnia najnowsze standardy.

Wobec braku okresowych przeglądów infrastruktury technologicznej udział nauczycieli akademickich i studentów w unowocześnianiu i aktualizowaniu sprzętu polega na sukcesywnym zgłaszaniu potrzeb i usterek. System ten – gdy chodzi przede wszystkim o rzutniki, komputery, sprzęt cyfrowy – działa sprawnie, co podkreślają zarówno studenci jak i nauczyciele.

Doskonalenie infrastruktury dydaktycznej i technicznej odbywa się na bieżąco, gdyż w aktualnym stanie IHS spełnia wszelkie warunki związane z prawidłowym przebiegiem zajęć i realizacji programu. Co do zasobów bibliotecznych, są one aktualizowane systemowo i efektywnie w trybie rocznym.

Rekomenduje się po pierwsze -zorganizowanie systemu okresowego przeglądu infrastruktury technologicznej, w którym uczestniczyliby studenci i po drugie -systematyczne uaktualnianie informacji na stronach internetowych oraz monitorowanie stron pod kątem ich przydatności praktycznej dla wszystkich zainteresowanych (studentów, pracowników).

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi uczelnia współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów, jest zgodny z dyscypliną, do których kierunek jest przyporządkowany. Dobór instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego jest zgodna z koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla wizytowanego kierunku. Są to m.in.: muzea i instytucje kultury, co jest kluczowe dla wizytowanego kierunku, ponieważ to właśnie te instytucje są głównym miejscem zatrudnienia

absolwentów kierunku. Ścisła współpraca z muzeami i instytucjami kultury jest mocno uzasadniona i niezbędna do prawidłowego funkcjonowania i rozwoju kierunku.

Współpraca Uczelni z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego jest dla kierunku historia sztuki prowadzona zarówno w oparciu o formalnie zawarte porozumienia, jak i relacje nieformalne.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona systematycznie m.in. w postaci corocznych spotkań z przedstawicielami tych instytucji, mające na celu weryfikację adekwatności procesu kształcenia do przyszłej pracy absolwentów. Analiza stanu faktycznego wskazuje, że przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego w sposób aktywny uczestniczą w procesie kształcenia na kierunku Historia Sztuki. Zgłaszają sugestie, postulaty, opiniują przedstawione przez uczelnię propozycje zmian. W celu dostosowania programu studiów do wymagań pracodawców Rada Instytutu dokonuje korekt planu studiów, wprowadzając nowe tematy zajęć w obrębie bloków fakultatywnych i warsztatu badawczego (zajęcia z dziejów i technik rzemiosła artystycznego).

Współpraca ta przybiera zróżnicowane formy. Są to m.in.: organizowanie praktyk, staży, wolontariatów, realizacji prac etapowych i dyplomowych, jak również udziału przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w prowadzeniu zajęć lub weryfikacji efektów uczenia się, certyfikacji, analiz potrzeb rynku pracy i losów absolwentów kierunku, itp. Zakres współpracy jest adekwatny do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Studenci wizytowanego kierunku są zaangażowani w proces decyzyjny. Dostosowywanie corocznych planów zajęć odbywa się na podstawie ustaleń ze studentami. Ponadto na spotkaniach z interesariuszami zewnętrznymi zapraszani są przedstawiciele kół naukowych jak i wszystkich roczników studiów. Głos studentów jest brany pod uwagę i na jego podstawie wprowadzane są m.in. nowe tematy zajęć.

Część pracowników wizytowanego kierunku, to pracownicy instytucji muzealnych oraz instytucji kultury. Niektórzy z nich pełnią tam funkcje kierownicze. Dzięki temu przekazywana wiedza ma charakter praktyczny i jest dostosowana do współczesnych wymagań rynku pracy.

Współpraca z instytucjami zewnętrznymi obejmuje też udział pracowników IHS UG w działaniach tychże instytucji. Pracownicy kierunku pełnią różne funkcje m.in. w radach muzeów lub są zapraszani w roli konsultantów naukowo-merytorycznych. Przykładem jest rada konserwatorska, działająca przy Kościele Mariackim.

Prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujące ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym zajmuje ważne miejsce w działalności wizytowanego kierunku. Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi realizowana jest z powodzeniem i pomaga zrealizować program kształcenia. Działania proaktywne występują zarówno ze strony uczelni, jak i ze strony interesariuszy zewnętrznych. W cały proces włączani są również studenci, którzy również mają wpływ na kształt studiów i oferty edukacyjnej.

Dobór przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego jest dobrze przemyślany i pozwala rzetelnie realizować założenia programowe – prowadzenie zajęć czy organizację praktyk. Ich profil, w tym zasięg, rodzaj działalności i jej zakres odpowiada dyscyplinie, do której przypisano kierunek studiów, a także koncepcji i celom kształcenia określonym dla kierunku historia sztuki. Ponadto studenci i wykładowcy biorą udział w szeregu przedsięwzięć organizowanych przez interesariuszy, a będących bezpośrednio związanymi z programem nauczania. Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego występują również w roli wykładowców wizytowanego kierunku. Dzięki temu mogą bezpośrednio przedstawić realia wyzwań zawodowych, które czekają absolwentów.

Współpraca prowadzona jest systematycznie, dzięki czemu wizytowany kierunek może regularnie ewaluować obecny stan rzeczy, poszerzać i dostosowywać istniejące elementy kształcenia dla swoich studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie kadry i studentów w Instytucie Historii Sztuki prowadzone jest głównie w oparciu o wypracowaną z wielką starannością i wieloletnim wysiłkiem specyfikę studiów, skoncentrowaną na współpracy z ośrodkami północnoeuropejskimi, w regionie Morza Bałtyckiego. W ten sposób koncepcje i cele kształcenia oparte na lokalnych przykładach dzieł sztuki i architektury są skorelowane z rodzajem i zakresem umiędzynarodowienia, przede wszystkim w perspektywie specyfiki całego regionu basenu Morza Bałtyckiego. Instytut Historii Sztuki UG realizuje bowiem swoistą, własną, wysoce ambitną strategię prezentacji dogłębnych badań nad historią Gdańska i Pomorza (które nigdy w takim szerokim zakresie nie były przeprowadzane) w kontekście innych ważnych ośrodków naukowo-kulturalnych, z którymi nawiązuje współpracę. Czyni to w warunkach wysiłków całego uniwersytetu na rzecz zwiększenia globalnej widoczności uczelni. Zawiązana dwa lata temu Baltic Geopolitics Network to jedna z systemowych platform wymiany badaczy i studentów; inne platformy to przede wszystkim umowy bilateralne. Stwarzają one możliwości rozwoju aktywności naukowej nauczycieli akademickiej i studentów, a także warunki do mobilności wirtualnej. W ramach współpracy odbywają się międzynarodowe seminaria dla doktorantów i konferencje naukowe (np.

w 2021 – konferencja ‘Gdańsk– Danzig – Gduńsk within the Baltic Borderlands’). Periodyk IHS UG – „Porta Aurea” drukuje artykuły w językach obcych, zagranicznych autorów, którzy także pełnią rolę recenzentów publikowanych tam tekstów. Wielu pracowników zasiada w radach programowych zagranicznych periodyków. Ważna jest również współpraca z miejscowymi i zagranicznymi muzeami, pozwalająca rozwijać indywidualne projekty badawcze. Strategia umiędzynarodowienia prowadzona jest w oparciu o język niemiecki (co związane jest z historią regionu) oraz o globalny język angielski. W tym ostatnim języku prowadzone są niektóre ogólnodostępne wykłady oraz zajęcia fakultatywne. Pracownicy wyjeżdżają zagranicę w związku z badaniami terenowymi i kwerendami źródłowymi oraz z wykładami a wszystkie te aktywności wspierane są przez Uczelnię. Zagraniczne wyjazdy badawcze umożliwiają ponadto umowy bilateralne między UG i sporą ilością uczelni zagranicznych. Ponadto, na zaproszenie IHS przyjeżdżają z wykładami badacze z ośrodków zagranicznych. Taka strategia jest w pełni zgodna z koncepcją i celami kształcenia.

Oprócz faktu, że sami badacze posiadają liczne kontakty międzynarodowe (zasiadają w radach naukowych zagranicznych periodyków, są członkami międzynarodowych gremiów, uczestniczą w międzynarodowych konferencjach), uczelnia stwarza liczne możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności poprzez dofinansowanie wyjazdów, konferencji, oferując studentom możliwości zagranicznych studiów w ramach programu Erasmus oraz odbycie zagranicznych praktyk.

Okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia, które jest jednym ze strategicznych wyzwań całego UG, prowadzone są zarówno na poziomie Instytutu, jak Wydziału i całego Uniwersytetu (w tym ostatnim zakresie prosperuje dział do spraw umiędzynarodowienia uczelni pod wodzą prorektor do spraw współpracy międzynarodowej). Jedną z niepokojących spraw ostatnich lat jest spadek wyjazdów studentów w ramach Erasmus, co wiąże się z pandemią. Te tendencje skutkowały oferowaniem studentom innych form umiędzynarodowienia, w tym w ramach mobilności wirtualnej, a także m.in. w ramach współpracy z różnymi międzynarodowymi instytucjami, a także miejscowymi placówkami muzealnymi, organizującymi wystawy międzynarodowe. Zasięg aktywności międzynarodowej jest monitorowany by wdrażać różne sposoby obecności gdańskich historyków sztuki i studentów na forum międzynarodowym - od konferencji i wykładów, po publikacje.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do założonych efektów uczenia się, uwzględniając zróżnicowane potrzeby studentów. Sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej, a także motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. System wsparcia na kierunku historia sztuki realizowany jest w sposób wszechstronny. Uczelnia wspiera inicjatywy studentów i dostarcza instrumentów, które zachęcają studentów do rozwoju naukowego. System wsparcia uwzględnia rozwiązania dla studentów wybitnych i rozwiązania motywujące do osiągnięcia bardzo dobrych efektów uczenia się.

Wsparcie studentów na kierunku ma charakter wszechstronny. Uczelnia posiada niezbędne narzędzia, aby reagować na potrzeby studentów, w sposób systematyczny, indywidualny, a także kompleksowy. Uniwersytet stosuje różnorodne formy pomocy m. in. materialne, merytoryczne, a także pomoc w wejściu na rynek pracy. Wsparcie na kierunku dostosowane jest do potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągnięcia efektów uczenia się.

Uczelnia dysponuje narzędziami wspierającymi oraz motywującymi studentów wybitnych. Są to między innymi: medal UG nadawany uchwałą senatu UG na wniosek Dziekana, stypendium Rektora Uniwersytetu Gdańskiego dla najlepszych studentów, pisemna pochwała Dziekana, nagrody ustanawiane przez instytucje państwowe i samorządowe, towarzystwa naukowe, organizacje społeczne oraz fundacje. Studenci mogą również wziąć udział w konkursie na najlepszą pracę magisterską. Na wydziale funkcjonuje Koło Naukowe Historii Sztuki, którego aktywność wspierana jest przez Uczelnię poprzez dofinansowanie wyjazdów na konferencje czy objazdów zabytkoznawczych, a także szkolenia oraz warsztaty. Koło Naukowe otrzymuje również wsparcie merytoryczne ze strony swojego opiekuna, jak i od innych wykładowców.

Uniwersytet dysponuje szerokim wachlarzem szkoleń oraz różnorodnymi formami aktywności studenckiej. Studenci chcący rozwinąć swoje zainteresowania i kompetencje mogą skorzystać z pomocy Centrum aktywności Studenckiej i Doktoranckiej. Centrum wspiera studentów w realizacji projektów studenckich, w zakładaniu kół naukowych, w organizacji konferencji, akcji charytatywnej czy innych wydarzeń. Centrum aktywności studenckiej i doktoranckiej poprzez swoją stronę internetową informuje studentów o przeprowadzanych szkoleniach np. z radzenia sobie ze stresem lub zarządzania sobą w czasie. Na Uniwersytecie funkcjonują także Akademicki Związek Sportowy oraz Akademickie

Centrum Kultury UG „Alternator”. Studenci mogą również skorzystać z bogatej oferty Biura Karier np. z indywidualnej konsultacji z doradztwa zawodowego, spotkań z coachem, przeprowadzeniu testu kompetencji.

Na Uniwersytecie działa Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnością oferujące pomoc konsultantów i asystentów dydaktycznych, pomoc w adaptacji materiałów dydaktycznych, transporcie, dostępie do zbiorów Akademickiej Biblioteki Cyfrowej, zajęcia rehabilitacyjne i z orientacji przestrzennej, indywidualne lektoraty językowe, a także udostępnia specjalistyczny sprzęt. Studenci z niepełnosprawnością mogą starać się o przyznanie stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomogi. Student z niepełnosprawnością, będący w ciąży, rodzicem bądź samodzielnie wychowującym dzieci może ubiegać się o indywidualną organizację studiów. Instytut Historii Sztuki nie wspiera wystarczająco studentów niestacjonarnych – nie zostało przeprowadzone spotkanie inauguracyjne, tak jak było w przypadku studentów stacjonarnych, na których Uczelnia przekazała podstawowe informacje na temat funkcjonowania Wydziału. Studenci niestacjonarni nie otrzymują pomocy ze strony władz wydziału w dialogu z wykładowcami i prowadzącymi zajęcia. W przypadku sytuacji problematycznej są zmuszeni do jej samodzielnego rozwiązania. **Rekomenduje się** organizowanie spotkań ze studentami niestacjonarnymi, na których zostaną omówione potrzeby oraz problemy tych studentów. **Rekomenduje się** również przeprowadzanie spotkań dla studentów pierwszego roku dla studentów niestacjonarnych.

Studenci mogą zgłaszać skargi i wnioski do wicedyrektora Instytutu, władz Instytutu oraz Prodziekana ds. Studentów i Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym. O możliwości i sposobie zgłaszania skarg i wniosków studenci pierwszego roku są informowani na spotkaniach inauguracyjnych. Ponadto od roku akademickiego 2022/2023 wszyscy studenci otrzymują drogą mailową informację dotyczącą postępowania w sytuacjach trudnych. Instytut organizuje cykliczne zebrania studentów z Dyrekcją Instytutu, na których istnieje możliwość zgłaszania uwag i postulatów.

Wsparcie studentów obejmuje działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji oraz przemocy. Opracowano schemat postępowania w przypadku podejrzenia dyskryminacji oraz stworzono dokument Polityka przeciwdziałania dyskryminacji studentów i doktorantów. Na Uczelni funkcjonuje Biuro Bezpieczeństwa i Oceny Ryzyka UG, a także Komisje Dyscyplinarne: ds. Studentów, ds. Nauczycieli Akademickich, oraz ds. Doktorantów, do których, w sytuacji doświadczenia przemocy lub dyskryminacji studenci mogą zgłaszać swoje skargi. Powołany został również Rzecznik oraz Zastępca Rzecznika ds. równego traktowania i przeciwdziałania mobbingowi w zakresie spraw studentów i doktorantów. Studenci przechodzą obowiązkowe szkolenie BHP oraz uczestniczą w organizowanym przez Parlament Studentów UG szkoleniu z praw i obowiązków studenta UG. Na Uczelni działa Centrum wsparcia psychologicznego, które pomaga studentom w potrzebie.

Uczelnia motywuje studentów do uczestniczenia w międzynarodowych i ogólnopolskich konkursach, a także wspiera ich w działalności naukowej. Studenci o możliwości wzięcia udziału w konferencjach i konkursach są informowani przez kadrę akademicką. Studenci kierunku Historia Sztuki, we współpracy z Instytutem mogą prowadzić własną działalność naukową. Najlepsze studenckie prace publikowane są w instytutowym czasopiśmie „Porta Aurea”. Funkcjonująca na Wydziale Akademia Młodych Badaczy wspiera studentów poprzez organizowanie szkoleń oraz warsztatów ukierunkowanych na kształtowanie kompetencji badawczych oraz dydaktycznych. Pracownicy

Instytutu pomagają studentom w zdobywaniu literatury naukowej oraz w nawiązywaniu kontaktów ze specjalistami z innych ośrodków.

Kadra dydaktyczna prowadzi konsultacje dla studentów oraz jest dostępna poprzez kontakt mailowy i platformę teams. W przypadku złożenia wniosku lub pytania studenci mogą skontaktować się z pracownikami dziekanatu – osobiście bądź elektronicznie. Adresy mailowe oraz godziny działania dziekanatu podane są na stronie internetowej. Godziny pracy dziekanatu nie są dostosowane do potrzeb studentów, w szczególności w przypadku, gdy biuro dziekanatu znajduje się w innym budynku niż przeprowadzane są zajęcia. Jest to szczególne utrudnienie dla studentów pracujących oraz studiujących w formie niestacjonarnej. **Rekomenduje się** wydłużenie czasu pracy dziekanatu, aby studenci mogli być przyjmowani również w godzinach południowych, przynajmniej przez jeden dzień w tygodniu. **Rekomenduje się** również wydłużenie czasu pracy dziekanatu w dni zjazdów na studiach niestacjonarnych w taki sposób, aby umożliwić studentom dojazd do biura przed lub po zajęciach.

O działalności Samorządu Studentów i parlamentu Studentów UG studenci informowani są na spotkaniach inauguracyjnych oraz w Niezbędniku Studenta, który znajduje się na stronie internetowej Wydziału. Studenci mają swoich reprezentantów we wszystkich ciałach na poziomie wydziałowym m.in. w Radzie Wydziału Historycznego i Radzie Programowej Historii Sztuki. Natomiast nie można jednoznacznie stwierdzić, czy Samorząd Studencki opiniuje program studiów.

Uczelnia prowadzi cykliczne ankietyzacje, które są formą monitorowania systemu wsparcia i motywowanie studentów. W ankietach studenci mają możliwość wypowiedzenia się między innymi na temat zajęć, oraz kontaktu z prowadzącymi, a także odpowiadają na pytania dotyczące obsługi studentów i funkcjonowania dziekanatów jak i sekretariatów. Władze Wydziału organizują spotkania na koniec roku akademickiego, których celem jest zebranie opinii studentów na temat warunków studiowania. Wydział reaguje na postulaty studentów i wprowadza stosowne zmiany na początku kolejnego roku akademickiego.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia w sposób kompleksowy wspiera inicjatywy studentów i dostarcza instrumenty, które zachęcają studentów do rozwoju naukowego. System wsparcia uwzględnia rozwiązania dla studentów wybitnych i rozwiązania motywujące do osiągania bardzo dobrych efektów uczenia się. Koło naukowe ma zapewnioną przestrzeń do realizacji swoich projektów i działań. Uczelnia wspiera studentów ze zróżnicowanymi potrzebami wynikającymi również z sytuacji życiowej studenta. Wsparcie studentów w procesie kształcenia się i uczenia zapewniają sprawnie funkcjonujące jednostki. System wsparcia jest bieżąco ewaluowany i udoskonalany zgodnie z potrzebami studentów. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień - brak wsparcia studentów niestacjonarnych oraz niewystarczające godziny pracy dziekanatu, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełnienia kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia częściowo spełnia potrzeby studentów, kandydatów oraz osób zainteresowanych kształceniem na kierunku Historia Sztuki. Strony Uniwersytetu nie są w pełni dostosowane do osób z niepełnosprawnościami – tylko w niektórych zakładkach strony Uniwersytetu Gdańskiego jest możliwość regulacji wielkości czcionki. Takiej możliwości nie ma na stronie Wydziału Historii oraz stronie Instytutu Historii Sztuki. Studenci z niepełnosprawnością nie mają możliwości ustawienia kontrastu między tłem a czcionką. Uczelnia jest w trakcie realizacji projektu Dostępny UG – kompleksowy program likwidacji barier w dostępie do kształcenia dla osób z niepełnosprawnościami, który między innymi ma zakończyć się przebudową strony internetowej BON, zakupem specjalistycznego sprzętu, dostosowaniem portali internetowych UG i szkoleń e-learningowych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w 2023 roku. Strona uniwersytecka oraz wydziałowa są dostosowane do potrzeb studentów zagranicznych – mają oni możliwość przeglądania ich w języku angielskim. Na stronie Instytutu Historii Sztuki takiej możliwości nie ma. Zarówno strona uniwersytecka jak i wydziałowa są zbudowane w sposób przystępny dla użytkownika, informacje są łatwo dostępne, bez potrzeby logowania się. Poruszanie się po zakładkach na stronach jest intuicyjne, a zawarte informacje są czytelne oraz aktualne. Natomiast strona Instytutu Historii Sztuki jest nieprzejrzysta, zawarte komunikaty są nieaktualne. Strona nie zachęca studentów oraz kandydatów do szukania informacji na temat studiów. Zamieszczane treści na stronach internetowych nie są na bieżąco uaktualniane - część wpisów dotyczy wydarzeń z lat poprzednich na przykład z 2013-2014 roku, które nie są adekwatne do aktualnego stanu funkcjonowania Wydziału. **Rekomenduje się** uaktualnienie informacji zamieszczonych na stronach internetowych oraz ich późniejsze monitorowanie pod względem aktualności. Informacje dla studentów są ogłaszane także w formie papierowej na tablicy ogłoszeń, która znajduje się obok sekretariatu Instytutu. **Rekomenduje się** zmianę strony Instytutu Historii Sztuki na wzór Strony Uniwersyteckiej oraz Wydziałowej tak, aby strona była przystępna dla użytkowników – aby zawierała czytelne i aktualne informacje, umożliwiała łatwe oraz intuicyjne poruszanie się po niej oraz była dostosowana do studentów zagranicznych, zapewniając przeglądanie treści w języku angielskim.

Na stronie Uniwersytetu Gdańskiego można znaleźć między innymi informacje na temat etapów rekrutacji, wymaganych dokumentów, opłaty rekrutacyjnej. Szczegółowa oferta kierunków i aktualne terminy będą jednak opublikowane na początku 2023 roku. Informacje takie jak profil kształcenia, sylwetka absolwenta, przyznawane kwalifikacje oraz tytuły zawodowe, a także kierunkowe efekty uczenia się, zainteresowani mogą znaleźć w załączniku do uchwały Senatu 107/19 na stronie Biuletynu

Informacji Publicznej. **Rekomenduje się** zamieszczenie tych treści (z załącznika do uchwały 107/19) na stronie Wydziału, aby były one łatwo dostępne dla kandydatów. Na stronie wydziałowej znajduje się program studiów dla kierunku historia sztuki I stopnia, a także II stopnia. Nie ma jednak zamieszczonych sylabusów do zajęć. **Rekomenduje się** zamieszczenie sylabusów na stronie Wydziału. Osoby zainteresowane łatwo mogą znaleźć na stronach dodatkowe informacje o Uczelni jak treści dotyczące wsparcia psychologicznego, wsparcia osób z niepełnosprawnością, spraw socjalnych, działalności Samorządu Studenckiego oraz Biura Karier, a także dokumenty niezbędne do złożenia wniosku bądź skargi. Uniwersytet Gdański stworzył zakładkę „Niezbędnik studenta 1. Roku”, która zawiera najważniejsze treści, oraz stanowi wsparcie dla osób zaczynających naukę na Uczelni. Wszystkie niezbędne informacje są publiczne.

Na stronie Uniwersytetu Gdańskiego znajdują się instrukcje korzystania z MS Teams, PE/Moodle w przypadku nauczania zdalnego. Brak informacji na temat wymaganego sprzętu oraz wsparcia osób wykluczonych cyfrowo. Na stronie nie znajdują się także informacje o tym, do kogo zwrócić się i w jaki sposób, w przypadku problemów technicznych - studenci zostali poinformowani o tym bezpośrednio na zajęciach w trakcie trwania nauczania zdalnego. **Rekomenduje się** uzupełnienie treści dotyczących kształcenia na odległość o takie zagadnienia, jak informacje na temat wymaganego od studentów sprzętu do uczestnictwa w zajęciach zdalnych, wsparcia osób wykluczonych cyfrowo oraz osób kontaktowych w razie problemów technicznych przy nauczaniu zdalnym.

Uczelnia nie prowadzi sformalizowanej metody ewaluacji publicznego dostępu do informacji. Brak jest także przeprowadzania ankietyzacji wśród studentów, mającej na celu udoskonalenie sposobu oraz rodzaju zamieszczanych treści. Jednakże uwagi czy własne spostrzeżenia przekazywane są indywidualnie nauczycielom akademickim, bezpośrednio władzom Wydziału bądź zgłaszane do sekretariatu Instytutu Historii Sztuki. **Rekomenduje się** cykliczne przeprowadzanie ankietyzacji na temat dostępu do informacji w procesie rekrutacji wśród studentów pierwszorocznych oraz udostępnianie wyników ankiet na stronie Uczelni. **Rekomenduje się** również cykliczne przeprowadzanie ankietyzacji lub spotkań umożliwiających studentom wyrażenie opinii na temat dostępu do informacji, oraz udostępnianie wyników ankiet na stronie Uczelni.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	TAK
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	TAK
7.	Aktualne programy studiów	TAK
8.	Sylabusy	NIE
9.	Kompletność sylabusów	NIE
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
12.	Erasmus	TAK
13.	Most	TAK

14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
15.	Harmonogram zajęć	TAK
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	NIE
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	TAK

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

W IHS UG nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem sprawuje Dziekan Wydziału Historycznego, odpowiedzialny za realizację strategii WH. Przy Dziekanie WH funkcjonuje Rada WH, która uchwała zasady i przebieg procesu dydaktycznego. Plan i program studiów w IHS UG przedstawia Rada Programowa IHS UG, plany te i programy są zatwierdzane przez Radę WH oraz, w dalszej kolejności, przez Senat UG. W zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku odpowiedzialność sprawuje Rada Programowa IHS UG, natomiast proces ewaluacji

i doskonalenia jakości podlega monitoringowi dwóch wyznaczonych zespołów o wyodrębnionych i przejrzystych wyznaczonych kompetencjach: Wydziałowy Zespół do spraw Jakości Kształcenia oraz Wydziałowy Zespół do spraw Oceny Jakości Kształcenia.

Zatwierdzanie, modyfikacje oraz zmiany programu studiów w IHS UG są przeprowadzane w sposób formalny, w oparciu o przyjęte procedury. Przynajmniej raz w roku, a w praktyce dwa razy do roku, Rada Programowa IHS UG przeprowadza analizę programu studiów pod kątem konkretnych zajęć, efektów uczenia się dostosowanych do zajęć, sposobów i kryteriów oceny uzyskiwania założonych efektów uczenia się. Zmiany i modyfikacje, proponowane przez Radę Programową, są następnie opiniowane i zatwierdzane przez Radę WH, ostatecznie zmiany zatwierdza Senat. W całym procesie rolę podstawową odgrywa Rada Programowa IHS UG, współpracująca w tym względzie z Radą Dyscypliny Nauki o Sztuce. Rada Programowa, złożona z 8 osób (w tym Dyrektor Instytutu), w swoim składzie ma także reprezentanta otoczenia społeczno-gospodarczego.

W trakcie projektowania i modyfikowania programu studiów w IHS UG uwzględnia się obecnie nowoczesne technologie informatyczne. Odnosi się to m.in. do przygotowywania studentów do korzystania z różnych możliwości, jakie dają technologie informatyczne (zasoby biblioteczne cyfrowe i wizualne, umiejętności poszukiwania informacji w sieci, zdigitalizowane sposoby inwentaryzacji dzieł sztuki, itp.), jak również do ich wykorzystania w pracach zaliczeniowych, dyplomowych oraz w prezentacjach na zajęcia.

Przyjęcia na studia odbywają się wedle formalnie przyjętych warunków i kwalifikacji kandydatów. Wszelkie informacje w tym zakresie znajdują się na stronie internetowej Uczelni (Wydziału), kryteria i warunki określone są stosownymi uchwałami Senatu.

W IHS UG przeprowadzane są systematyczne, okresowe oceny programu studiów. Oceny te (raz w roku, przed rozpoczęciem kolejnego roku nauki) przeprowadza Rada Programowa IHS UG we współpracy z Radą Dyscypliny Nauki o Sztuce. Sprawozdanie z procesu oceny zostaje następnie przekazane do WZZJK. Ocena obejmuje efekty uczenia się i przebieg ich realizacji na konkretnych zajęciach, treści programowe i sposoby ich realizacji, a także metody kształcenia i sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. W ocenie corocznej bierze się pod uwagę wyrażone w ankietach opinie i sugestie studentów, a także postulaty otoczenia zewnętrznego. Przedstawiciele otoczenia zewnętrznego wchodzi w skład Rady Programowej IHS UG, jak i zespołów działających na poziomie Wydziału. W IHS UG dostrzegalne są realne następstwa procesu systematycznej oceny programu – realizowane są, m.in. dzięki postulatami środowiska zewnętrznego, zajęcia z *muzealnictwa*, obejmujące w treściach programowych zagadnienia prawne funkcjonowania instytucji muzealnych oraz kwestie zarządzania muzeami, wprowadzone zostało – zgodnie z postulatem studentów - konwersatorium w języku niemieckim. Już teraz w programie studiów znalazły się zajęcia fakultatywne z rzemiosła artystycznego, co także było postulatem środowiska zewnętrznego (w kontekście przygotowania do pracy z obiektami muzealnymi, należącymi do grupy rzemiosła artystycznego).

Okresowa, systematyczna ocena programu studiów przeprowadzana jest na podstawie miarodajnych danych i informacji: należą do nich ankiety studenckie, wyniki ewaluacji pracy nauczycieli akademickich, oceny procesu dyplomowania, analizy ocen uzyskiwanych przez studentów podczas studiów, wyniki konsultacji z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, informacje o losach (zatrudnieniu) absolwentów.

Interesariusze zewnętrzni i wewnętrzni biorą udział w ocenie programu studiów i jego doskonaleniu. Przedstawiciel otoczenia zewnętrznego wchodzi w skład Rady Programowej, odbywają się

potwierdzone spotkania z dyrektorami muzeów i innych placówek, z którymi IHS UG współpracuje, także w zakresie realizacji staży i praktyk studenckich. Udział studentów w procesie oceny odbywa się poprzez ankiety; ponadto raz do roku odbywa się spotkanie ze studentami wszystkich lat, na którym mogą oni także zgłaszać swoje oczekiwania.

Wyniki oceny programu studiów i jego realizacji są wykorzystywane w procesie doskonalenia programu. Sprawozdanie z takiej oceny, przeprowadzanej raz do roku, trafia do WZZJK, gdzie następnie służy modyfikacji kryteriów ewaluacji. W tym procesie istotną rolę odgrywa także Wydziałowy Zespół do spraw Oceny Jakości Kształcenia, gdyż na podstawie zebranych danych i analiz dokonuje przeglądu skuteczności działania WZZJK. Wyniki ocen są dostępne na stronie internetowej UG (ankiety na stronie Biura Jakości Kształcenia UG).

Jakość kształcenia na kierunku historia sztuki poddawana jest cyklicznej ocenie zewnętrznej (wizytacja PKA), a jej wyniki uwzględnia się w procesie projektowania oraz doskonalenia programu studiów. Poprzednia ocena zewnętrzna, przeprowadzona w ramach wizytacji PKA, zawierała kilka uwag o charakterze doskonalącym, m.in. modyfikację efektów uczenia się w zakresie praktyk zawodowych, wprowadzenie stałego, obowiązkowego objazdu naukowego po I roku studiów na poziomie studiów licencjackich, rozdzielenia zajęć w obszarze dziejów historiografii artystycznej, metodologii historii sztuki i teorii sztuki, nadania zajęciom z warsztatu badawczego historyka sztuki charakteru konwersatoryjnego, wprowadzenia konwersatorium w języku obcym. W ocenianym obecnie programie studiów wprowadzono wskazane modyfikacje, tak więc wyniki poprzedniej oceny zostały wykorzystane w doskonaleniu jakości kształcenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie zidentyfikowano

Zalecenia

Brak

Przewodniczący zespołu oceniającego
prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz

Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. z 2020 r. poz. 226);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2021 r. poz. 661, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218);
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
9. Uchwała nr 845/2022 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 września 2022 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej w roku akademickim 2022/2023.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl